

**Пам'ятайте
про
Україну!**

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY

Редкація і Адміністрація:
"Svoboda", 30 Montgomery St.
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Нью-Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Нью-Йорку (212) 227-5250
(212) 227-5251

PIK LXXXV. Ч. 132. ДЖЕРЗІ СІТІ І НЬО ЙОРК, СЕРЕДА, 14-го ЧЕРВНЯ 1978 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, JUNE 14, 1978 No. 132. VOL. LXXXV.

У Філадельфії відзначено подвійний ювілей: Української Щадниці і д-ра В. Галана

Філадельфія. — В неділю, 11-го червня відбулося тут у великій залі елегантного ресторану Дугана відзначення урочистим бенкетом подвійного ювілею 60-річчя існування Української Щадниці та 40-річчя праці у тій фінансовій установі її президента д-ра Володимира Галана, якому недавно споவிлося 85 років життя. Ювілейну зустріч відкрив наступник д-ра В. Галана на становищі президента Української Щадниці д-р Василь Салак коротким привітальним словом, передавши далі ведення програми майстрові церемонії — д-рові Олександрові Білківці. Після переведення молитви колишнім військовим капеланом о. митратом Головинським — одиноким коротку доповідь: "Слово про Українську Щадницю та її будівничих" виголосив довголітній найближчий співробітник д-ра В. Галана в різних установах і організаціях, почесний член Української Щадниці, голова Братства Українських Січових Стрільців, дир. Іван Поритко.

Українська Щадниця у Філадельфії, яка розпочала свою діяльність з капіталом 180.000 дол., тепер розпоряджається 8 мільйонами. Дотації на громадські цілі сягають до 60.000 дол. Щадниця грає у Філадельфії роль, до чого виступає факт, що її президент, д-р Володимир Галан, був однією з головних осіб у створенні б. Вояків України в Америці (ОВБУА), президентом Злученого Українського Американського Допомогового Комітету (ЗУАДК), головою Видавничої Кооперативи "Червона Калина", є почесним членом Головного Уряду УНСоюзу та видатним і активним членом різних інших наших громадських організацій.

Д-р Володимир Галан

Член стейтської Асамблеї в Гаррісбургу п. Вейт передав Ювілейний усяний привіт від Асамблеї та текст спеціальної резолюції, що її прийняла стейтська легіслатура. Д-р О. Білківчячів коротким власним віршем, присвяченим Ювілейові, привітав д-ра В. Галана, який у своєму доповіді згадав квіти Ювілейові і його дружині пані Славі Галан, — пані Дзвінка Романів і Роман Карбівник передали Ювілейові дарункові від Дирекції та працівників Щадниці. Поруч із п. Поритком, почесним членом Щадниці є ще Йосиф Ганусей. Короткі усні привіти виголосили за чергою: о. протопресв. Ст. Біляк від Митрополита УПЦеркви в ЗСА Мстислава (який перебуває тепер поза Америкою) та від Консесторії, — о. шамб. Роберт Москаль від Митрополита УКЦеркви Йосифа Шимонюка, який мусив виїхати на ювілей однієї парафії, — п. Йосип Лисогір від СКВУ і УНСоюзу, — ред. Іван Кедрин-Рудницький — від українських комбатантів, зокрема від Головної Управи ОБВУА, — мгр І. Базарко від УККА, — Остап Гарнавський, як ексекютивний директор ЗУАДК, мистець Петер Андрюс від ОМУА та (Закінчення на стор. 5-й)

ФІЛЬМ „ГОЛОКОСТ“ БУВ ПРЕДМЕТОМ НАРАД ЕКЗЕКУТИВИ І КРАЙОВОЇ РАДИ УККА

Нью Йорк (УККА). — Справа нещодавно висвітленого фільму „Голокост“, а з нею проблема українсько-жидівських відносин були головною темою і жорбкою засідання Президії і Крайової Ради УККА, що відбулися тут в суботу 3-го червня р.

Засідання проводив Іван Олексин, ексекютивний заступник президента, а секретаріював на Президії ред. І. Білінський, а на Крайовій Раді ред. І. Дябога.

Про заходи УККА в справі фільму „Голокост“ інформувала директор канцелярії УККА мгр І. Базарко. І так: двоє визначних фахівців в ділянці українсько-жидівських відносин опрацюють окрему речеву відповідь на ті моменти в фільмі, які знеславили українське ім'я, а таких місць було аж 19. УККА видає в 1966 році збірник про жидівсько-українські відносини. Від того часу появилось багато документальних даних про жидівсько-українські відносини в Другій світовій війні. Огляд цих даних треба буде видати окремим збірником. Навіть в останніх днях появилися цікаві спомири рабіна із Нью Йорку, Моше Штейнберга, надруковані в жидівській газеті „Форвард“ під заголовком „Від Бродів до Бродьско“. В тім спомири рабін пише, що він і інші жидівські родини заважували своє життя українцями з Бродів.

Централа УККА звернулася до професійного українського адвокатського товариства із проханням перевірити можливість судової скарги за обиду українському народу у фільмі „Голокост“. В тій справі увійшла в контакт з поляками і балтійцями в справі спільної дії. Окремим зверненням до Відділів УККА просить реагувати на фільм в своїх локальних містах до своїх локальних телевізійних станцій. Рівнож поінформовано Відділи, що жидівські центральні і локальні організації розсилали до своїх стейтських відділів матеріали із цього фільму, щоб їх включити в програми навчання в школах. Реакція проти постанов Стейтських Шкільних Рад може виїти тільки від місцевих Відділів УККА.

Присутні на засіданнях піддавали різні пропозиції в справі дальших заходів відносно фільму „Голокост“.

Мгр І. Базарко інформувала, що канцелярія УККА співпрацює з ген. Григоренком в уложенні тури поїздки генерала з інформативними доповідями. Від 24-го квітня до 10-го травня генерал відвідав Німеччину й Італію, де виступав на різних публічних зібраннях. В тому ж часі відбув дошлу зустріч із Патріярхом Йосифом. По повероті з Європи відвідав в дніх від 18-го до 24-го травня Канаду. Комітет України в Канаді і його відділи в Онтаріо, Торонто, Гамільтоні, Віндзорі і Ст. Катеріні влаштували йому зустріч з про-

раїнського адвокатського товариства із проханням перевірити можливість судової скарги за обиду українському народу у фільмі „Голокост“. В тій справі увійшла в контакт з поляками і балтійцями в справі спільної дії. Окремим зверненням до Відділів УККА просить реагувати на фільм в своїх локальних містах до своїх локальних телевізійних станцій. Рівнож поінформовано Відділи, що жидівські центральні і локальні організації розсилали до своїх стейтських відділів матеріали із цього фільму, щоб їх включити в програми навчання в школах. Реакція проти постанов Стейтських Шкільних Рад може виїти тільки від місцевих Відділів УККА.

Присутні на засіданнях піддавали різні пропозиції в справі дальших заходів відносно фільму „Голокост“.

Мгр І. Базарко інформувала, що канцелярія УККА співпрацює з ген. Григоренком в уложенні тури поїздки генерала з інформативними доповідями. Від 24-го квітня до 10-го травня генерал відвідав Німеччину й Італію, де виступав на різних публічних зібраннях. В тому ж часі відбув дошлу зустріч із Патріярхом Йосифом. По повероті з Європи відвідав в дніх від 18-го до 24-го травня Канаду. Комітет України в Канаді і його відділи в Онтаріо, Торонто, Гамільтоні, Віндзорі і Ст. Катеріні влаштували йому зустріч з про-

Діячі УДЦентру відбули в Нью Йорку нараду у зв'язку з розв'язанням УНРади

Нью Йорк. — В суботу, 10 червня, відбулося тут зібрання гурту активних діячів і прихильників Державного Центру УНР на чужині для винини думок про теперішній стан у зв'язку з проголошенням декрету президента Миколи А. Лівницького про розв'язання Української Національної Ради і Постанови Уряду в дні 9 березня ц. р. Прихильні основної винини думок та намагання знайти якнайкращий спосіб виходу з важкої ситуації, яка витворює у військ української громади зазначений декрет, одностайно рішили звернутися до Президента УНР в ескізі п. Миколи А. Лівницького з відповідним меморандумом. Всі прийняті висловлювалися за необхідне далі збереження і скріплення ДЦ УНР з його трьома складовими частинами та з можливо якнайширшою платформою і далішою активною участю в

праці ДЦ УНР всіх політичних сил, з таким розрахунком, щоб скликана у можливо найкоротшому часі 8-ма Сесія УНРади була дійсним завершенням об'єднання українських самостійницьких сил, чого зокрема вимагає сучасний невідрадний стан в Україні.

У цій нараді прийняли участь пп.: д-р Маруся Бек (з Детройту, член ВО УНРади), П. Семенюк (з Міннеаполісу), майор Віктор Роевко (з Гамільтону в Канаді) та інж. В. Саленко — Громадський сектор, проф. М. Воскобийник, д-р Т. Сендзік і інж. А. Гудзовський — УРДП, — д-р Зенон Гордиський і д-р Володимир Михайлів — ОУН, — д-р Степан Ріпецький — УСРП, Валентин Мельник — СЗСУ — Сел. Партія, мгр Юрій Нагорний, і в. о. голови УНРади ред. Іван Кедрин-Рудницький.

Гарвард вшановує українського добродійника

Кембридж (ФКУ). — В періодично видаваному Бюлетені бібліотек Гарвардського університету є обширне звітлення про відбули на початку травня ц. р. спеціальну наукову сесію Семінара Українознавства, влаштовану в пам'ять й пошану св. п. Богдана Юрія Кравцева.

Сесія Семінара Українознавства відбувається кожного четверга, в рамках наукової діяльності Українського Наукового Інституту Гарвардського університету. Це була вже друга меморіальна сесія. Такі сесії в світлу пам'ять поета, журналіста, науковця бл. п. Богдана Кравцева, відбуваються кожного року. На цюгорічній сесії учасники вислухали і обговорювали доповіді Андрія С. Грегоровича, голови технічного обслуговування бібліотек Торонтського

університету, про „Слуховозорові матеріали для студій української культури“.

Богдан Ю. Кравців, дружина й доня якого, згідно з волею покійного, подарували Гарвардові прешнірку збірку українців — 10 тисяч примірників, головню з ділянки української літератури, був теж науковим співробітником УНІУГ. Докторанти, які спеціалізуються в українському літературознавстві, з пошаною згадують Б. Кравцева, як вчителя, друга, як вірні гідного наслідування, як джерело знання: він допомагав їм у їхніх студіях, брав активну участь в Гарвардських Семінарах Українознавства.

Згаданий на початку бібліотечний бюлетень надрукував теж у двох кольорах відбитку ескібри Б. Кравцева.

КРЕМЛЬ ПРОДОВЖУЄ КРИТИКУ ПРОМОВИ ПРЕЗИДЕНТА КАРТЕРА

Москва. — У виданні з неділі, 11-го червня, газета „Правда“, офіційно Комуністичної партії Советського Союзу, гостро заатакувала президента Джиммі Картера за його промову під час градаційних церемоній в Академії Морської Флотії ЗСА, що її Президент виголосив в середу, 7-го червня. „Правда“ пише, що промова — „це серія категоричних вимог“ та що „американська пропаганда розбуджує антисовєтську гістерію“.

„Правда“ каже, що самі американці та населення країн Західної Європи затримовані фактом, що в Білому Домі скріпилися впливи Збігнева Бжезінського, „широковідомого за його антикомунізм“. Бжезінський — це головний дорадник президента Картера для справ крайової безпеки, який пропонує гостріші протизаходи проти військового втручання Советського Союзу і Куби у справи Африки, а натомість державний секретар Сайрус Вентс закликає до „більш поміркованої“ політики. Протом останніх кількох тижнів советські засоби масової інформації часто атакують Бжезінського, називаючи його „ворогом деганту“, „прихильником холодної війни“ тощо.

Закладаючи президентові Картерові, що він у своїй промові допустився „недопустимих випадів на соціальну систему СССР“, „Правда“ також критикує його за вимоги „дати свободу діяльності імперіалістичним агентам в соціалістичних державах“ і за старання „заборонити Советському Союзові та іншим соціалістичним державам допомагати національним визвольним рухам в Африці та на інших обширах“.

Як відомо, Президент скритикував Москву і Га-

вану за військове втручання в Заїрі, Етіопії, Анголі та інших африканських державах, як теж натаврував советський уряд за те, що в СССР не дозволяє свободи слова і вислову та вільного обміну думок.

Заперечуючи, що Советський Союз і Куба причетні до недавнього нападу катанських партизанів на південну частину Заїру, „Правда“ твердить, що це ЗСА та їх союзники розпочали „інтервенцію в Заїрі“.

Реагуючи на заяву Президента, що від Советського Союзу залежати, чи між ЗСА і СССР дальші відносини матимуть характер „конфронтації чи кооперації“, „Правда“ пише, що ворожа політика Вашингтону, спричинена впливами Бжезінського, може дуже пошкодити дегантові може стати кроком до відновлення „холодної війни“.

Офіційно Компартія Советського Союзу твердить, що багато сенаторів, конгресменів і приватних впливових осіб висловили заурбовання, що відносини між ЗСА і Советським Союзом погіршуються і закликали уряд президента Картера підписати новий договір щодо обмеження стратегічної атомової зброї (САЛТ II) і не пов'язувати цей договір з іншими американсько-советськими проблемами. „Правда“ теж інформувала про лист, що його президентові Картерові вислало біля 60 американських громадян, між ними Джордж Кеннен, колишній дипломат і советознавець, та відомий економіст Джон Кеннет Голбрайт, в якому поміщено заклики, щоб Президент припинив гостру критику Советського Союзу, бо це може причинити між Москвою та Вашингтоном.

Кубинський уряд старався запобігти нападів на Заїр — твердить Кастро

Гавана/Вашінгтон. — Кубинський президент і прем'єр Фідель Кастро 17-го травня ц. р. заявив Лейові Лейноу, представникові ЗСА в Гавані, що він це в квітні дізнався про пляни катанських партизанів напасти на південну частину африканської країни Заїр і старався, але безуспішно, запобігти цьому нападів.

Державний департамент підтвердив, що Кастро дійсно інформувала Лейна про цю справу, але ряд політичних аналітиків вказує на факт, що катанські партизани напали на Заїр зі своїх баз в сусідній Анголі ще 13-го травня, тобто 4 дні перед розмовою Кастра з Лейном, і тому видивають

запит: чому кубинський ватажок чекав так довго, щоб сповістити про свої „мирові заходи“? Коментатори також вказують, що своєю заявою Кастро вперше підтвердив, що кубинські власні такі знали наперед про напад катанців, про що часто говорять президент Картер.

Хоча деякі члени Сенату і Палати Репрезентантів підтверджують, що Білий Дім, закликаючи Кубі та Советському Союзові причетність до інвазії на Заїр, не повідомив законодавців про розмову Кастра з Лейном, то інші скептично сприйняли заяву Кастра, висловлюючи сумніви щодо його правдомовності.

У Замбії співають советську „Катюшу“

„Російські пісні люблять і знають скрізь. І все ж було дивно почути їх у Чадзі — невеличкому селищі в Східній Замбії, розташованому на кордоні з Мозамбіком“, — інформувала советське пресоє агентство ТАСС у київській „Культурі і Житті“. Щобільше, ті ж „любимі російські пісні — „Підмосковські вечори“, „Катюшу“ та інші — виконували „захоплені“ російською пісню учні місцевої середньої школи“.

У Чадзі існує російський клуб; його проводить Світлана Бабака разом зі своїм чоловіком Володимиром, які приїхали з Мінська. До цього часу цей клуб очолював москвич Рубен Моторін. Світлана Бабака в школі навчає англійської мови та математики, а в клубі вчить російської мови, історії „першої в світі

соціалістичної держави“, а також подає відомості про теперішній Советський Союз. Недавно з її допомогою влаштовано фотовиставку, присвячену 60-й річчю дні народження Країни Рад“. Кореспондент ТАСС у пише, що молоді із Чадзі „міріє“, щоб, поїхавши до Советського Союзу — „стати добрим спеціалістом“, а з ним „здобути справжню економічну незалежність“.

„Клуб радянсько-замбійської дружби в Чадзі не єдиний в Замбії. Російські клуби є в Лусаці, Левінгстоні. Нполі та інших містах країни. Їх діяльність — переконливі свідчення міцних радянсько-замбійських відносин, розширення культурних зв'язків між обома країнами“, — тверджує кореспондент ТАСС-у.

СОВЕТИ УВ'ЯЗНИЛИ 20 З УСІХ 58 ЧЛЕНІВ ГЕЛЬСІНСЬКИХ ГРУП

Вашінгтон. — Речники Конгресової Комісії безпеки і співробітництва в Європі інформують, що політична поліція Советського Союзу досі заарештувала 20 з усіх 58 членів Групи нагляд за виконанням Гельсінкських угід, підписаних 35-ма державами в Гельсінках в 1975 році. Комісія стверджує на підставі документів і свідчень, що в часі від лютого 1977 до червня 1978 року були переведені в СССР основні арешти і застосована сильна нагілка на членів Гельсінкських Груп і їхні родини та відбулося декілька політичних процесів над членами Групи.

Два інші провідні члени Групи і активісти на відтинку боротьби за права людини, ген. Петро Григоренко і Томас Венілова, втрапили у міжчасі і советське громадянство, відібране їм Верховною Радою СССР, що унеможливило їм поворот до Советського Союзу.

Помимо того, що багатьом ув'язненим советська прокуратура закидала різні злочини — від „зради батьківщини“ починаючи, а на „злосливому хуліганстві“ кінчаючи, усіх їх судили переважно за творення Гельсінкських Груп нагляд над виконанням договору, — сказано у звітномленні Комісії безпеки і співробітництва в Європі. „Іхній злочин майже однаковий: політичний дисидентизм, виявлений у спокійній формі протипути проти порушення урядом Советського Союзу Гельсінкського договору, підписаного ним й іншими країнами кілька років раніше“, — стверджує в кінці свого звітномлення конгресова Комісія. Як відомо, совети недавно знову засудили трьох членів російської і грузинської Гельсінкських Груп — проф. Юрію Орлова, Звіяда Гамсакурдія і Мераба Коставу на довголітні позбавлення волі.

Мігайло Мігайлов прибув до ЗСА на короткий побут

Вашінгтон. — Пресові агентства поінформували в неділю, 11-го червня ц. р., що до З'єднаних Стейтв Америки прибув на двомісячний побут відомий югославський дисидент, довголітній політичний в'язень Мігайло Мігайлов, викликавши неабияке здивування в західному світі. Як відомо, югославський суд звільняючи Мігайлова з ув'язнення після довгої голодовки, яка тривала понад 40 днів і мало що не закінчилася смертю дисидента, виразно підкреслювало, що Мігайлов не сміє публічно виступати і складати жадних політичних заяв на протязі чергових 4-ох років. Югославський письменник і спеціаліст від советської літератури, прибув до цієї країни вже тижень тому і у міжчасі виступав уже у Вашингтоні, Лонг Айланді та відвідав російський щоденник „Новое Русское Слово“, де зустрічався з редакторами і співробітниками газети. „Я повернуся до Югославії“, — запевняє скептиків Мігайлов, які твердять, що тітовський режим навряд чи погодиться на його поворот і його може чекати така сама доля, як ген. Петра Григоренка, подружжя Ростопрочиць та інших, яким комуністичний режим Советського Союзу відбрав право повороту, позбавивши їх советського громадянства. „Замість посадити мене у в'язницю“, — заявив Мігайлов зацікавленим, — то режим вислав мене за кордон з надією, що я ніколи більше не повернуся на батьківщину“. Зробивши роторенку передшлю, письменник додав: „Вони помиляються, я повернуся до Югославії у версені ще перед вичерпанням мого речення“. Говорячи через перекладача, Мігайлов розповідав вільно про своє перебування у в'язницях, починаючи з 1960-них років, про свою письменницьку працю, про те, що в короткі опублікує нову книжку про будучність Югославії після смерті 86-

Мігайло Мігайлов

річного Тіта і про те, як він уявляє собі духову мобілізацію Заходу проти тоталітаризму. Його думки про духове відродження Заходу дуже подібні до думок письменника Александра Солженицина, які він виголосив минулого тижня в Гарвардському університеті. Мігайлов каже, що його країна є менш жорстока, як, наприклад, Советський Союз, Китай, а понадусе Албанія. „У Югославії є повна свобода, якщо йдеться про мистецькі вияви, — заявив Мігайлов, — з одним тільки застереженням, щоб не виявляли сьогорішню дійсність у тій країні“. Він свідомий того, що завдяки приятелям на Заході і тискові публічної опії йому вдалося виїти знову на волю. На Заході Магайлов шукав видавця на його нову книжку „Спогади з в'язниці“, яку він вже підготував до друку. Відповідаючи на запитання про дальшу долю Югославії, Мігайлов твердить, що Югославія напевно після смерті Тіта залишиться комуністичною державою, але може іще більше злібералізованою формою правління, що дасть поштовх до об'єднання багатьох етнічних груп на базі спільного керівництва країною.

ЗСА відкидають советські обвинувачення про підслухи

Вашінгтон. — Ассосієтєд Пресс інформувала, що Державний департамент назвав „абсурдними“ советські обвинувачення і твердження, що електроінічні апарати, знайдені в частині будинку і комині американської амбасди у Москві, були заінсталовані советами з метою захоплення себе проти американських підслухів і так званого комунікаційного шпигунства, що його, мов-

ляв, розвинули американці в Москві. Речник Державного департаменту Джон Г. Траттнер заявив кореспондентам, що ледви ця новий шпигунський випадок і постійне бомбардування будинку амбасди ЗСА в Москві електронічними променями матиме якийсь довготривалий вплив на відносини між З'єднаними Стейтами Америки і Советським Союзом.

Цієї середи в Нью Йорку відзначать „День Прапора“

Нью Йорк, Н. Й. (УККА). — День 14-го червня є „Днем Прапора“, в якому американці відзначають почесно свою „Давню Славу“.

Цього року це відзначення відбувається у двох частинах. Перше, в 12-й год. полудня відбувається парад на „Вотер стріт“ через „Волл стріт“ до „Брод стріт“, де дефіляду відберуть представники міської та федеральної урядів. Це буде в тому місці, де був перший федеральний будинок, в якому Джордж Вашингтон зложив присягу як перший Президент ЗСА в 1789 р. Нью Йорк, як відомо, був першою столицею Америки від 1785 до 1790 рр.

Друга частина відзначення „Дня Прапора“ відбувається в Українському Інституті Америки, 2 Іст 79-та вулиця (П'ята свеню), від 5:30 до 7:30 по полудні з короткою програмою, під час якої організації та поодинокі громадяни, що відзначилися патріотичними

ділами, будуть вшановані. Організаторами цієї імпрези є Інститут Американського Прапора, голова якого є Алєн В. Фінгер, Братський Конгрес ньюйоркського Стейту, президент якого є п. Марія Душник, заступниця головного передсідника УНС; Український Конгресовий Комітет Америки, президентом якого є проф. Лев Е. Добрянський, та Український Інститут Америки, президентом якого є Теодор Джус.

До участі у тих відзначеннях 14-го червня ц. р. запрошуються представники УККА, УНСоюзу, як теж інших братських організацій, жіночих й комбатантських організацій, а головню нашу мольду Плату, СУМА і ОДУМ у та шкільних дітей, зокрема молоді в народних строях та загальну публіку.

Після короткої мистецької програми в Українському Інституті відбудеться прийняття.

У Клівленді відбудуться чемпіонати УСЦАК і посвячення грища

Клівленд (О. Гайський). — Симпатик спорту в цій метрополії стейту Огайо матимуть у найближчому часі дві небуденні імпрези. В суботу, 17-го червня ц. р., в приміщеннях Клівленд Стейт університету, 1983 Іст 24-та вулиця, відбудеться відбавковий турнір жіночих і чоловічих дружин за чемпіонати Української Спортової Централі Америки й Канади (УСЦАК). Після змагань, вечором тієї самої днини, в ав-

диторії церкви св. Сави, вул. Брод'ю й Ріджвуд, у Пармі, відбудеться забавка.

А 1-го, 2-го й 3-го липня ц. р. відбудеться посвячення спортової площі УАСК „Львів“ — Клівленд, яку названий клуб внарендував і побудував на терені Савато-Покровської Корпорації, при вул. Брод'ю, в Пармі. З нагоди посвячення грища відбудеться футбольний турнір дружин Приозерної смуги.

СВОБОДА **SVOBODA**
UKRAINSKYI SHCHENNIK UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1983
Ukrainian newspaper published daily except Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07303.
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
Передплата: на рік — \$30.00, на пів року — \$18.00, на 3 місяці — \$9.00. Для членів УНСОЮзу 65¢ міс. За кожну зміну адреси — 25¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".
Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потрібні випадки скорочувати надіслані матеріали, незалежно від мови. Матеріали повертаються тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши за адресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. За зміст оголошень Редакція не відповідає.
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Перестороги Москви

Загально вважається, що промова президента Джімі Картера в Академії Морської Флотії ЗСА містила найгострішу критику політики Советського Союзу і найгостріші перестороги для Москви від початку його каденції.

І дійсно, Президент не тільки гостро критикував Москву за військові втручання в африканські країни, заявляючи, що та агресивна діяльність Советського Союзу загрожувала світовому миру, самостійності африканських держав і може пошкодити дальшим відносинам між ЗСА і СССР, але також критикував політику Кремля загальною, вказуючи, що для Москви політика детанту означає продовження агресивної діяльності для здобуття політичних переваг та збільшення своїх впливів. Крім того, він закликав советському уряду порушення людських прав своїх громадян, експорт за кордон своєї тоталітарної системи, як теж вичислив політичні, економічні, технологічні, дипломатичні та інші слабкості Советського Союзу, а в той самий час вказував на силу ЗСА в різних ділянках.

Коментатори вважають, що ця гостра критика і перестороги президента Картера Москві — це вплив д-ра Збігнева Бжезінського, головного дорадника Білого Дому для справ крайової безпеки, який знає за свій реалістичний підхід до питання відносин ЗСА і Советським Союзом, бо пропонує, щоб уряд ЗСА „пов'язав” справу підписання нового договору щодо обмеження атомової зброї (САЛТ II) з питання порушення Москвою принципів детанту і порушення прав людини в СССР.

У промові Президента замітний також вплив державного секретаря Сайруса Венса, якого „Правда”, відповідаючи на промову Президента, зарахувала до „поміркуваних” дорадників Білого Дому. Вплив Венса замітний зокрема у заяві Президента, що він не бажає пов'язувати справи САЛТ з іншими американсько-советськими „конкретнішими стосунками”.

Треба ствердити, що ця заява, яка відзеркалює погляди Венса, до великої міри послабила ефективність всіх пересторог президента Картера Москві, бо кремлівські верховоди можуть інтерпретувати це, що Вашингтон далі буде перестерігати словами, але не робитиме жадних конкретних протизаходів і тому Москва може спокійно поширювати свої впливи на різні обшири світу. Проте, відрадіним фактом треба вважати те, що Президент у своїй промові, хоча заявив, що не бажає згадати „пов'язання”, то долав, що советська агресивна закордонна політика може витворити негативне наставлення серед американського загалу відносно нового договору в справі атомової зброї, а зокрема у Сенаті, який може відмовитися ратифікувати цей договір, якщо Москва продовжуватиме свою інтервенцію в Африці і продовжуватиме порушувати принципи дійсного детанту. Правдоподібно, це „посереднє пов'язання” — це також вплив Бжезінського.

Бажалося б, щоб у промові президента Картера було навіть більше думок реаліста Бжезінського, а менше ідей „поміркуваного” дипломата Венса. Але президент Картер, як і більшість його попередників у Білому Домі, надмірно любить „балахувати” свої гострі перестороги різними злагідючими фразами. Не пошкодило б, якби в недалекому майбутньому президент Картер і державний секретар Венс перестали користуватися цими „злагідючими” фразами, переконавшись, що вони виходять на некористь ЗСА і цілого вільного світу, і в переговорах з Москвою частіше вживали більш ефективних пересторог, і то не тільки пересторог на словах, але і на ділі.

Сенатська комісія висловлює підтримку для невтронної бомби

Вашингтон. — У неділю, 11-го червня, Сенатська комісія для військових справ заклала уряд президента Джімі Картера запевнити, щоб в ЗСА була задовільна кількість складових частин невтронної бомби, щоб на випадок потреби ту зброю можна було швидко доставити до Західної Європи. Якщо в Америці не буде задовільних запасів невтронної зброї, то могло б проминутися кілька років, поки з зброєю була б заінстальована в західноєвропейських державах, а вона може мати великий „відстрашувачий потенціал”, тобто, може переконати Советський Союз та його союзників в Варшавському Пакту, що їхній напад на Західну Європу не матиме успіху.

Згадана Сенатська комісія вказала на факт, що на початку квітня президент Картер вирішив покинути відкласти продукцію нев-

ронної бомби, але зазначив, що остаточне рішення в цій справі залежатиме від того, чи Советський Союз виявить „здержливість” щодо розбудови власної атомової та конвенційної зброї. Минулої неділі члени Сенатської комісії для військових справ твердили, що якщо в майбутньому Білий Дім вирішить таки продукувати невтронну бомбу, щоб запевнити оборону спроможність країн Західної Європи, то справа була б значно облегшена, якщо б в Америці вже відтепер була задовільна кількість складових частин невтронної зброї.

Як відомо, Советський Союз часто виступає проти розбудови Америкою невтронної зброї, не вважаючи на факт, що ця зброя має оборонний характер і що Советський Союз має багато більш деструктивну зброю, наприклад ракети типу „СС-20”.

Книги Л. Брежнєва — „зразок партійної публіцистики”

У Москві 31-го травня ц. р., стараннями Спілки журналістів СССР, відбулася науково-практична конференція на тему: „Роль преси в боротьбі за комунізм у світі”.

Л. Брежнєв та інші промовці відзначали, що книги Л. І. Брежнєва — це не тільки „скарбниця думок”, „документи величезного ідейно-політичного звучання”, відзеркалення „багатющого досвіду нашої партії”, підкреслення провідної ролі комуністичної партії СССР, але — це „блискучий зразок партійної публіцистики і художньої майстерності, джерело творчого надхнення”.

Іван Кедрич

З'їзд українців і громада

Не всі не тільки „сірі українські люди”, але й науковці знають, що таке „Пекусу”: популярна назва зліплена з початкових літер „Постійної конференції українських студій” при Гарвардському університеті. Заснована та організована — як з'ясував проф. Омельян Пришак — незалежно від Інституту українознавчих студій при тому університеті, як своєрідна організація дослідників українознавчих наук, при чому члени „Пекусу” не платять ніяких членських внесків і не мають ніякого обов'язку, як тільки раз у рік зустрічатися на терені Гарвардського університету, користуючись із технічної допомоги канцелярії тамашнього Українського Наукового Інституту. Насправжню шіль: щоб дати щорічний форум для вилучення доповідей з ділянок історії, географії, права, літератури, мовознавства і бібліотекарства — вилучувати ті доповіді не англійською мовою, яка зобов'язує на форумах, спільних з американськими ученими, а мовою українською, при чому, очевидно, є прегарна нагода взаємно знайомитися, отож сполучити таку наукову імпрезу із товариською зустріччю.

Така імпреза — вже Третій з черги Науковий З'їзд „Пекусу” — відбулася у дні 2-4 червня ц. р. у Кембриджі, — здебільша в одній із країн авдиторії Гарвардського університету, у т. зв. „Бойстон-холлі”, — частинно в будинку Українського Наукового Інституту. З'їздові 28 університетських професорів, публіцистів і бібліотекарів. Виголошено 9 індивідуальних доповідей, плюс два панелі — біо-бібліографічний із 4-ма доповідями, та історичний із також 4-ма доповідями і їхнім „коментарієм”, плюс окрема сесія, присвячена українському правописові, на яку 9 дослідників зголосили свої доповіді. Загалом було 8 сесій, плюс бенкет з участю 34-ох осіб та розповідно прибулого із Західного Берліну проф. Б. Осадчука про сучасний своєрідний дисидентський рух у Польщі.

З цього короткого переліку видно вже, що це була надзвичайно цікава і вартісна імпреза, душею якої був її організатор, президент „Пекусу” проф. д-р Микола Богатюк із Де-Мойн коледжу. Після бенкету в суботу, 3-го червня ц. р., відбулася ділова нарада „Пекусу”, на якій проф. О. Пришак ще раз пояснив шіль і структуру цієї організації, яка складається з трьох фахових українознавчих Секцій, що їх голови стають за ротативною системою президентів „Пекусу”. Таким новим президентом стала — після закінчення каденції проф. М. Богатюка —

Щорічні наукові конференції у Кембриджі, в унікальній атмосфері такого престижного університету, як Гарвардський, під протекторатом і з допомогою від посталою при Гарвардському університеті Українського Інституту, це велике і похвальне діло: молоді люди, що їх виховує на поважних учнях Український Інститут, переконуються, що наукові конференції, доповіді й

Голова НТШ д-р Я. Палах, доповідь якого була останньою у другому дні З'їзду, використав нагоду, щоб разом з одним членом Президії цієї наукової установи скласти „офіційну” візиту професорові Омельяну Пришаку, як директору Українського Інституту при Гарвардському університеті, запросити його і за його посередництвом усіх інших членів Інституту на осінній Науковий З'їзд, запланований з уваги 30-річчя НТШ в Америці, та обмінятися думками про загальний стан у нашому організованому науковому світі. Д-р Я. Палах затвердив потребу створення окремої Комісії Шевченкознавства з участю представників усіх існуючих українських наукових установ — актуально з уваги на сучасне спотворення Шевченкознавства в Україні та фальсифікацію безсмертних творів Шевченка. Використано теж нагоду для нагаду про запланований Лемківський збірник, що його редагує проф. Богдан Струмський.

І

„Це було 1932-го року, коли мені було 14 років, — пише Я. Славутич. — Нас повпихали до холодних вагонів і вивозили туди, звідки вже рідко хто повертається живим. Але десь за Харковом старші і сильніші люди відламали дошку зі стелі вагону і так через зроблений отвір дехто з молодих в'язнів на бігу поїзду почали вискакувати з нього. Хоч я не хотів покидати батька, але він, поблагословивши мене, сказав тікати з іншими. Мовляв, втеча для нього була б меншим ризиком ніж пізніше поневіряння й правдоподібно смертю на засланні. (До речі, батько Славутича не тільки пережив ту каторгу, але й повернувся додому і ще й досі живе. Живе також і його мати).

Це сталося 46 років тому, сталося напередодні найгіршого голоду, якого знає не тільки історія України, але, мабуть, також будь-якого іншого народу. Голоду, який, як це вже стократно доведено, був штучно створений московсько-більшевицькими окупантами з метою зломити й знищити українське селянство, яке є основою української нації. Чи може хтось з нас, кому пощастило пережити ті страхотні й дожити до сьогоднішніх днів, забути чи простити той страшний злочин проти українського народу?

Очевидно, не міг і не може цього забути Я. Славутич, колись — одна з найталановитіших жертв сталінсько-більшевицького терору, а тепер загальновідомий український поет, літературо та мовознавець, редактор та видавець багатьох літературних та наукових праць — в тому числі також іншомовних, доктор філософії та професор Едмонтонського університету в Канаді. Тах цього не може дозволити навіть його минуле — адже він є безпосереднім нащадком славного козацького роду

А. Юрник

ІДЕЙНІСТЬ, ЗБОЧЕНСТВО, ТЕРОРИЗМ

Не хочемо міняти наголос статті, що першим прийшов до голови, хоч який вклад почнемо саме з останнього компонента, бо в повітрі ще не вухло обурення з приводу дикувського акту терористів в Італії.

Замордування італійськими „краснобригантиками” чоловічого державного дітя Альдо Моро після довгого й нахабного шантажування італійського уряду та насміх з усієї суспільності змусило на решті проводити західних демократичних країн серйозно застановитися над тим, яких же заходів слід ужити, щоб припинити розпаношення бандитського тероризму в країнах демократичного Заходу?

Ми звертаємо увагу читача на прикметний бандитський, бо історія же знає тероризм ідейний, коли терористи бивали людей не заради матеріальної вигоди чи „спорту”, а з ідейних спонук, при чому розпалувалися власним життям, не ховалися як злочинці. Таким був римлянин Брут, що вбив (разом з однопдумцями) Юлія Цезаря, щоб урятувати від цезаризму Римську республіку; таким же ідейним убивцем була Шарльота

дискусії над ними, можна переконливо також українською, а не обов'язково англійською мовою. Знову ж для самих українських учасників, старших і молодших віком дослідників українознавчих дисциплін, це просто насолода описати у гурті інтелектуалів з різних міст великої Америки, у гурті українських людей, які — незалежно від свого вузкого суспільно-політичного світогляду — тісно об'єднані переконанням, що наука є найважливішою частиною культури і що культура є основою державницької зрілості народу. Сьогодні, коли українська наука на різних землях запряжена до воза ворожої імперії і де тільки вряди-годи, тут і там, можна перепахувати щось цінне, треба використувати кожну нагоду, щоб тут, в ЗСА, Канаді, Європі, плекати вільну українську науку. Членів „Пекусу” є менше, як на будь-якому демонстраційному зібранні чи вічі, але для науки аксіомою є засада, що рідше не більшість, а якість.

Треба з пошаною, влучністю і признанням ставитися до тих українських науковців, чоловіків і жінок, які свідомо сучасної української трагедії і свідомо необхідності — плекати українську науку і творити її не тільки у відокремленні від гурту, але й у гурті. Бо українська наука не висить у повітрі — вона є власністю народу і нею — на жаль — замало цікавиться українська громада у вільному світі.

Жученків, який (рід) ніколи не йшов на угоду з ворогами України. Тому, усвідомлюючи це, з нагоди або для відзначення 45-річчя голоду в Україні, Славутич написав велику поему „Моя Доба”, над якою він працював 22 роки та із змістом якої він познайомив слухачів на своєму літературному вечорі, який відбувся 1-го червня ц. р. в залі Свято-Покровського Осередку в Пармі, в Огайо. Але перед тим, як більше сказати про цю поему, яка, правдоподібно, буде одним з найкращих літературних праць, які створила наша еміграція за останніх 30 років, бодай коротко скажемо про родовід самого автора.

Виявляється, що хоч сам Я. Славутич, згідно з сучасною „популярною” термінологією, є „східняк”, бож народився він на Запоріжжі, на берегах Славутич-Дніпра (тому й псевдонім такий собі вибрав), проте його предок Іван Жук вийшов на початку XVII століття з Покуття, що входило у теперішню Івано-Франківську область. Жуки були основниками того „городка-Жуки” (фактично, села), проте Іван змушений був звідтати тікати через релігійне переслідування, яке чинили польські окупанти проти „православних християн”. Відтативши фанатичним „трюм ксьондзам” голови (за іншим переказом, це й „біскупові”), Іван із своїми малими синами Тимофієм та Хведором подався туди, куди в ті часи подавалися всі або майже всі сини України, які прагнули бути вільними й незалежними — на Запоріжжя Січ. Товаришував йому Яків Остриянін, пізніше відомий в історії, як остриянін, який 1638 р. був обраний на гетьмана нересторованого козацтва. Родичин переказ повідомляє, що вони їхали кіними просто на сід аж три дні, поки дісталися до Кам'яни Подільської.

Опиняючись на Полтавініні, куди переїхала й решта його родини, Іван Жук і тут заснував село Жуки, в якому жив з синами. Але Іванові сини, старший Тимофій і молодший Хведір, попідростаючи, згідно з тогочасною козацькою традицією, назвали себе Жученками (як пише Славутич, саме тоді поширювалася кіншва „енко”, яка почала набувати типово-української ознаки). У 1659 році Хведора було обрано полтавським полковником (цюсь на зразок губернатора), яким він залишився до 1691 р. (з перервами). Протягом свого довгого віку він заснував такі села, як Хведорівка

Іванна Зельська

ДО ВІДВАЖНИХ СВІТ НАЛЕЖИТЬ

Недавно я прочитала в пресі оголошення про вплив на лекції гри на бандурі. Ви справді це перочили? Ось воно: Українська Кооперативна Школа ім. Ц. Палів у Торонті проголосила вписи на лекції гри на бандурі для учнів від 10 років вгору на 1978/79 шкільний рік. Мої зацікавлення повели мене далі, аж до тієї школи у Торонті, що є в Етобіко, де будуть відбуватися ті лекції гри на бандурі.

Гурток дітей, що добре володіли українською мовою, були майже одностатеві, я злилися з собою, бо були вгору з дитячою садочку-світлиці, зформовано в особну класу. Вчила фахова учителька за програмами, визначеними СКВОР, і матеріалами в підручнику М. Дейко. А що діти були в дитячій світлиці ім. Цюпи Палів при Пластовій Станції у Торонті заправлені до розповіді, пісень, гор, спеціальних вправ і підготовлені до навчання в першій класі, то скоро стала потреба доповнювати передбачені програмами матеріал. Виринула концепція — була потрібна допомога батьків у поширенні матеріалу.

Деякі матері, маючи закінчені відповідні університетські студії, а рівночасно, маючи менших дітей дома, радо допомагали, тісно співпрацюючи початково з одною учителькою. З кожним наступним роком знаходилися не лише діти до такого поширення навчання, але й батьки до співпраці.

Цього шкільного року 1977/78 було вже 5 клас і вони виділилися в окрему школу. Школа прийняла назву ім. Цюпи Палів — бо шкільнолюблять і їм цікаво перебувати в ній, яка повністю відповідає їхнім зацікавленням. Цього добилося, це не абиякий успіх і батьків, і учнів, і учителів.

Поставлена шіль школи: дати змогу дітям плекати і розвивати українську мову та свободно нею висловлюватися, є на висоті й українська спільнота в Канаді може бути горда за здобуття цієї школи та певна, що там виростуть наші майбутні провідники.

„До відважних світ належить” — правдиво каже народна пословиця. Спроба змодернізувати традиційну українську школу в кооперативній школі ім. Цюпи Палів у Торонті тітяться повним успіхом і саме цитоване напочатку оголошення є для цієї школи, яка поширює зацікавлення дітей українознавством, а з вереснем матиме більше клас, бо зголошені учителі, що добре знають українську мову, чекають, щоб було для них місце вчитися в цій школі, тоді, як скрізь є великий брак учителів.

Бажаємо успіху в розбудові школи. (Закінчення на ст. 3-ій)

(Федорівка), Тагальник та Лакосин, очевидно, маючи з своїм братом Тимофієм село Жуки, отримане в спадщину від батька Івана, та сильне Січ над річкою Оріль. Полковник Хведір, якого Самійло Величко у своєму „Сказанні” назвав „знаменитим лицарем”, був у добрих стосунках з гетьманом Самойловичем, який відзначив його спеціальним універсалом 1680 р. Значно пізніше Жученки споріднилися також з гетьманським родом Скоропадських.

Цікаві стосунки Хведора Жученка були з гетьманом Іваном Мазепою. Як пише Я. Славутич, спочатку їх стосунки були дуже добрі. Коли Хведір змушений був на якийсь час уступити з полковництвом (полтавін на якийсь час обрали на цей пост „харшиза” Леонтія Черняка), гетьман Мазепа сам признав його 1685 р. на той пост. Мало того: Хведір їздив з Мазепою до Москви та виконував інші важливі доручення Мазепи, який окремим універсалом затвердив за ним та його старшим братом Тимофієм село Жуки (зокрема за участь в походах на кримських татар), як також 1690 р. викопотав для нього царську грамоту. Такі дружні взаємини полтавського полковника Хведора з Мазепою продовжувалися і тоді, коли інтригував проти нього жидацький вихресток Гершак. Але, на жаль, їхні стосунки попустили тоді, коли Мотря — дочка Любови Жученківни та Василя Кочубея, тобто молоденька Хведорова внука, завела роман із старим гетьманом і одночасно з своїм „хресним батьком”. Високоморальні Жученки, очевидно, аж ніяк не могли схвалити такого поступку як своєї дочки, так і старого гетьмана, і тому фактично стали ворогами Мазепи.

Один з нащадків Тимофія Жученка — Хведорового старшого брата, Михайло Жученко, адвокат за фахом, став співзасновником Наукового Т-ва ім. Шевченка у Львові.

Поема „Моя Доба”, яка має повнитися в світ наприкінці цього року, є автобіографічним твором, і тому всі факти й події там показані такими, якими вони були в дійсності.

(Продовження буде)

Проф. д-р Богдан Лончина переобраний головою Т-ва за Патріархат УКЦ у Детройті

У суботу, 29-го квітня ц. р. відбулися у залі церкви НЗПДМ у Гемтрему Загальні Збори Т-ва за патріархальний устрій Української Католицької Церкви, Відділ у Детройті.

Нарадами зборів проводила Президія — інж. Василь Колодич, голова та Василь Папик, секретар.

Звітодавці — члени уступаючої Управи, вичерпно звітували про живу діяльність Т-ва на протязі каденції. На особливу увагу заслуговував звіт голови д-ра Богдана Лончини. Управління відбуло сім засідань, на яких накреслювалося план праці та засоби її успішного реалізування.

З ініціативи Управи створено в Детройті Ювілейний Комітет, у склад якого входили близькі члени Управи. Ювілейні відзначення Патріарха Йосифа, 85-ліття уродити та 60-ліття священства, що відбулися 16-го жовтня 1977 року, були насправді всегромадською маніфестацією вірності ідеї патріархату та відданості Патріарху Йосифу I-му.

Другою також успішною імпрезою була Великопосна трапеза, 19-го березня 1978, на якій промовляли ред. Василь Качмар та близький співробітник Патріарха Йосифа о. д-р Іван Музичка. Нагадуючи збірку на Патріархальний Фінансовий Фонд, що нею завідує Т-во Св. Софії. Але, хоча збірка на терені Детройту проходить справно, все таки вона вимагає посилення з боку як Управи, так само усіх мирян, бо кінцею є поширювати журнал „Патріархат“. І то не тільки Управі, але кожній з нас повинен поширювати його між мирянами, організувати нових передплатників. Представники Управи взяли участь у двох мирянських з'їздах — 29-го жовтня 1977 та 7-го квітня 1978 року. Під кінець звіту склав подяку членам Управи за співпрацю, а окремим ре-

ферентам д-рові В. Богоновичу, А. Ромахові та М. Приймій за виконання особливих завдань, що завершили успішні праці Т-ва в минулій каденції.

Фінансовий референт Анатоль Ромах склав точний звіт про фінансове діловодство Управи на протязі каденції. Прибутки Т-ва виросли до 10,647.00 дол. Витрати — 10,025.00 дол. З того вислано на Патріархальний Фонд 7,150 дол. Після покриття всіх кінцевих витрат та з минулорічним салдом в касі осталося 989 дол.

Секретар, д-р Володимир Богонович, у своєму звіті говорив про його діяльність. Діловодство секретаря Управи перейняв у листопаді 1977 року від Євгена Василевича, який виїхав за Детройт. Окрім протоколу з нарад, повідомлень, ділових листів тощо, які є невід'ємними в діяльності кожної установи, упорядковував членський реєстр, адресар та інші того роду справи.

З рамени Контрольної комісії звітував д-р Микола Климишин, заявляючи, що не лише погоджується із звітом фінансового референта, але при перевірці діловодства, що його перевів разом із Я. Кривям і мигром В. Сою, скостаталося то, що він дуже дбайливо всі записи як по боці прибутків, так само й витрат. В окремій точці запропонував абсолютну цілість уступаючої Управи.

Головний комісія у складі: мгр В. Баран, інж. М. Куницький та інж. Р. Ковч підготувала та запропонувала склад нової Управи, що її збори прийняли одностайно, а саме: проф. д-р Богдан Лончина — голова, інж. Микола Куницький і інж. Микола Лаврив — містоголови, д-р Володимир Богонович — секретар, Анатоль Ромах

(Закінчення на стр. 5-й)

ІДЕЙНІСТЬ...

(Закінчення зі стор. 2-ої)

то в наслідку створилася атмосфера безкарності для справив злочини і атмосфера залюбки зичайних чесних громадян. Про це вже, шоправда, багато писано (в тому й автором цих рядків), але наслідків покищо ніяких.

А тим часом хіба можна назвати людьми таких осіб як людської поведінки, котрі (як це було в Італії з сином мільйонера Пола) скоплені ними людиною починають різати і відрізати частину тіла посилаючи батькам чи взагалі родичам жерти як „речовий доказ“, що зниклий чи зникла особа у'явлена бандитами і буде зарізнена, якщо за неї не дадуть в умовленому місці кругленьку суму окупу (!!).

Немає двох слів, що відбрати комусь життя — це винюк не нормальний. Але як же інше борються з такими хунами-різунами! У всякому разі ті засоби й заходи, що їх застосовують нинішні європейсько-американські демократії на практиці виглядають справжнім донкіхотством.

Переходимо до нашого першого компонента — ідейності. Власне кажучи, ідейність фігурує і даному випадку більше „для краси стилу“ (як любив висловлюватися наш земляк М. Гоголь), бо насправді мовитиметься власне про заміну ідейності, про загрозу пошесті безідейності.

Тут до речі буде зазначити, що вік типових терористів (тобто, політичних на боці ІРА-шів та басків) — між 20-ма і 40-ма роками; отже в більшості це люди віку молодого, повного життєвої снаги. І хоча серед них — як було вже сказано — певний відсоток становлять індивідуї з кримінальними нахилами, а певний відсоток — наркомани і збочені, то все таки є й люди — що так скажемо — „нормального почерку“, не кримінальні, не психопати. Постає питання: що їх приваблює, що їх спонукало йти в підпілля, проміняти

впорядковане спокійне життя в родині і громаді на бешкет, хаотичне й небезпечне життя гангану і переслідуваного „ворога суспільства“?

Відповідь читач, напевно, має ту, що й ми: безідейність. Адже це сини і доні заможних батьків, часто навіть дуже заможних (як ось Патрішій Герст, що вдруге чи втретє переходить судову розправу). Вони виростили в атмосфері матеріального пересичення: поза пташиним молоком їм нічого не бракувало. До будь-якої праці їх ледве чи коли заохочувало, а вже напевно ніколи не змушувало. І в наслідку — нестерпна нудьга, прагнення втекти від неї в світ пригоди і гострих, дошкульних переживань.

Розуміється, приналежність до життя альпініста, акванавіста, навіть парашутиста, — алеж треба пильно і довго тренуватися! А це нудно й неприємно, іх змалку ні до чого (крім хіба їжі і сну) не призначено і не тренувано. Отже, найлегший вихід — бандитське підпілля, особливо те, що личується гучною революційною фразою.

Статистика (поліційна в першу чергу) вказує, що майже половину членства терористичних банд становлять вихідці з багатих родин, з тієї середньої і вищої суспільних верств, які стоять при кермі „суспільства й уряду“. Отже, недарма нинішні терористи полюють на ставити урядам ультиматуми: вони є частина тієї молоді, що в недалекому часі має заступити батьків при державному кермі.

Ось тут вже не вистачить повторити фразу нашого улюбленця М. Гоголя: „Нудно на цім світі, панове!“ Тут мусимо вже одверто сказати: чудовий гуманізм і всеосійним технічним прогресом вік західних демократій може закінчитися, якщо не будуть вжиті відповідні заходи, щоб його зрятувати...

Миряни Філадельфії вшанували Патріарха Йосифа

З ініціативи Філадельфійського Відділу Товариства за Патріархальний Устрій Української Католицької Церкви, в неділю, 19-го лютого 1978 місцева мирянина відзначили 85-ліття народни Блаженнішого Патріарха Йосифа, та 15-річчя зльнення Києво-Галицького Митрополита зі заслання і приїзд його до Риму 9-го лютого 1963 року.

Ці річниці Філадельфія відзначала Архиєрейською Службою Божою в Митрополічному Соборі Неп. Зачаття П.Д. Марії, а після обіду Мирянськими Сходинами в залі Спортового Осередку „Трибу“.

Миряни не побоялися ні снігу, ні льоду, послушались заклику Управи місцевого Відділу Товариства за Патріархат і о 10-й год. ранку вийшли просторою катедру, що містить півтори тисячі осіб, щоб спільно, скоординовано помолитися в наміренні Голови Української Помісної Католицької Церкви, — Блаженнішого Патріарха Йосифа.

Архиєрейську Службу Божу відправив Митрополит Йосиф Цимонюк в сослуженні о. канцлера Роберта Москаля і о. Саюка.

Молодечним організаціям Пласт і СУМА та комбатантським організаціям належить признання за це, що численно перебули в односторонній та з прапорами на Службу Божу і причастилися до торжественного та внеслого молитовного настрою.

Злученими хороми диригував проф. Осип Луцань.

Після обіду о 3-й год. в залі УСО „Трибу“ відбулися Святочні Сходинами мирян в пошану Найдостойнішого Ювілята. Святоку прибрану залу вповинили ащери місцеві та замісцеві громадяни. Голова Відділу, д-р Юліан Колтун відкрив Сходинами, а о. парох Лев Любницький провів молитву. Програма Сходин була алучно дібрена до Ювілята. Голова Крайового Товариства за Патріархат, ред. Василь Качмар виголосив дуже змістовну святкову доповідь: „Патріарх Йосиф — Псалонець Божий“. В першій частині доповіді прелегент накреслює тло та історичне підґрунтя, на яким перед 15 роками з'явився між нами наш Ісповідник Віри. В другій частині прелегент видивити найважливіші моменти 15-літнього

періоду життя змагань і чинів Блаженнішого Патріарха, що створив окрему епоху в історії Української Католицької Церкви.

Після доповіді всі зібрані відспівали многолітствіє і молитву за Патріарха, якого Боже Провидіння після нам для великих героїських діл.

Після цього відома вже декламаторка зі своїх виступів на концертах під час „Українських Днів в Римі“ студентка Наталія Ковалевич віддекламувала поемистський монтаж „В Пошану Патріарху“.

Закінчення програми було найбільш оригінальне та захоплююче. А саме Мигрон Харина висвітлює власної продукції колоритний і звуковий фільм: „3 Українських Днів в Римі в Ювілейному Році 1975“. Впродовж 50 хвилин присутні оглядали на срібному екрані найважливіші історичні архітектурні пам'ятки давнього та нового Риму, що став осідком Блаженнішого Патріарха 15 років тому. А вже найбільш раділи глядачі на вид „Українського Риму“ з його усіма забудованими та надбаннями.

Фільм включав найважливіший момент з історії 15-річчя, а саме історичну Торжественну Святку Літургію на гробі Св. Петра в Ватикані, коли під час Великого Входу проголосило торжественно Блаженнішого Отця Йосифа „Першим Києво-Галицьким та всієї Русі Патріархом“, в присутності п'ять тисяч українських прочан.

Дуже добрі та сприсмелі коментарі до фільму включено на звукову стрічку, та передані звучним голосом самого продуцента фільму, Мигрона Харина, разом з прегарним музичним підґрунтям та зі світляними ефектами становлять чудово гармонійну цілість цього досконалого фільму.

Цей фільм є дуже сильним та переконливим засобом Патріархального Руху, що здобуває серця слухачів-глядачів, як дорослих, так і молоді.

Пан Харина викладає у свої фільми дуже багато дбайливої праці і коштів, а передовсім серце, щоб довести їх до досконалості. Учасники Святочних Сходин не лиш віддали поклін Патріарху та вшанували його, але й самі зазнали зворушливого духовного піднесення.

Ю.К.

Український Культурний Центр на острові Ванкувер

Після багатьох місяців планування невеличкого комітету на острові Ванкувер організовано Українсько-Канадський Культурно-Товариство з таким завданням:

- Сприяти та пропагувати розвиток українсько-канадської культури;
- Сприяти більшому розумінню українсько-канадської культури поміж іншими етнічно-культурними групами.
- Сприяти зв'язкам між іншими українськими групами.
- Утворити і втримувати Українсько-Канадський Культурний Центр.
- Робити все необхідне, щоб сприяти і реалізувати ці завдання.

Товариство вважає, що найкращою дорогою до реалізації цих завдань є побудова Культурного центру, що мав би бути основою для поширення програми, обслуговуючи не тільки потреби мешканців міста Вікторії та околиць, але також всього Ванкуверського острова. Коли це буде здійснено — Центр буде виявляти бібліотекою та кімнатою для слухання платівок, кімнатою для інструкцій в справах української мови та культури, студією для танців та фізичної культури, кімнатою для розваг і товариських зустрічей, залом для окремих сесій (400-500 осіб).

Під час першої фази здійснення проекту передбачено зібрати 85,000 дол., що мусить бути досягнуте шляхом датків та продажу

грошових зобов'язань. Ця сума становить ціну площі. Тому, що Товариство зареєстроване, всі датки можуть бути зголошені на податок. Усі датки, незалежно від суми — щиро бажані. Грошові зобов'язання вартістю 100.00 дол. продаються і будуть зжити як головна метода збирання фондів. Грошові зобов'язання діє на п'ять років від дня придбання і прибутку з них буде плачений до 6 відсотків кожного року. Величина прибутку буде узгоджена з покупцем у день придбання грошового зобов'язання.

Про всі інформації, що стосуються Товариства просимо писати на такі адреси:

Peter Shostak, President, Ukrainian Canadian Cultural Society of Vancouver Island, 971 Carolwood Drive, Victoria, B.C. Home phone number (604) 658-8785.

Ernie Meherich, Chairman Debenture Sales Committee, 2927 Braefoot, Victoria, B.C. Office phone number (604) 386-3396. Home phone number (604) 377-0213.

John Koran, Chairman Membership Committee, 2950 Donald St., Victoria, B.C. Home phone number (604) 385-7836.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНБОУ!

У Чикаго відзначили 60-річчя Української Держави

Під патронатом Українського Конгресового Комітету Америки, Відділ у Чикаго та заходами 4-го Відділу Гетьманського Руху й при співучасті Куреня Українського Вільного Козацтва ім. гетьмана П. Скоропадського в Чикаго, в суботу, 6-го квітня ц. р. о год. 6-й вечора в приміщенні Українського Національного Музею в Чикаго при 2453 Вест Чикаго евеню, голова 4-го Відділу і член Ради Гетьманського Руху в Америці Володимир Засадний відкрив святочні Сходинами і в коротенькій промові представив присутнім прелегента проф. д-ра Михайла Віду, який виголосив доповідь на тему: „Перетворення Української Народної Республіки в Українську Державу“. Виглошена доповідь була сперта на чисто історичних фактах, без будь-яких ухилів чи симпатій у бік ривалізуючих між собою тоді політичних противників.

Доповідь складалася із трьох основних частин: 1. У столиці України Києві сталася знаменна подія, де 29-го квітня 1918 р. обрано генерала Павла Скоропадського гетьманом України. Ця подія відбулася по 271 роках від проголошення гетьманом України Богдана Хмельницького і 168 р. від відновлення гетьманства на Україні російською царинею Єлисаветою, і проголошення Кирилом Розумовським гетьманом України, хоча тоді Україна була контрольована Москвою...

2. Генералію гетьмана ген. Павла Скоропадського і його військова кар'єра в

російській армії та його заслуга і вклад для розбудови Української Держави.

3. Остання дорога на вічний спочинок гетьмана Павла Скоропадського у страшний, жакливіх і несприятливих воєнних обставинах Другої світової війни, серед чужого оточення та жалюгідних обслузі німецького шпиталю, де тоді ранений відляком бомби гетьман знаходився на лікуванні. Помер тоді гетьман П. Скоропадський серед чужих... Похорон гетьмана відбувся саме в прифронтовій лінії, серед груку гармат і тріскоту кулеметів... Тіло світлої пам'яті гетьмана України відправляв на вічний спочинок український католицький священник і гетьманівна Єлисавета. Така була нещасна, сума і обездолена остання дорога, що завела гетьмана України в далеку чужу й неприємну землю, щоб там далеко від свого народу лягти на вічний відпочинок...

Після доповіді голова 4-го Відділу Гетьманського Руху в Чикаго, Володимир Засадний подякував прелегентові за змістовну доповідь, сперту на історичних джерелах, а член 4-го Відділу Четьманського Руху і куріний УВК в Чикаго, Іван Сарванний подякував присутнім гостям за прибуття і вислухання доповіді, а при цьому запрошував гостей, щоб вони зацікавилися Українським Історичним Товариством у Чикаго, де періодично відбуваються вартісні доповіді на історичні теми на високому академічному рівні.

В.З.

Літературний вечір XVI Конкурсу СФУЖО в Філадельфії

Старанням Фінансової Комісії СФУЖО і 43-го Відділу СУА, 12-го лютого ц. р. відбувся в Філадельфії містечкий вечір, присвячений 16-му Літературному Конкурсові СФУЖО з участю понад сто двадцять гостей.

Вечір відкрива Марія Харина, голова Фінансової Комісії СФУЖО, привітавши представників СФУЖО і СУА та нагороджених авторок і передала ведення вечора Людмилі Чайківській, яка привітала доповідачку мгр Марію Барагуру й попросила її до слова.

Мгр М. Барагура представила важке видавниче становище на еміграції та подала генезу літературного конкурсу СФУЖО, фундацією якого є д-р Марія (Маруся) Бек. Доповідачка представила тематику і жанри попередніх конкурсів та накреслила постаті 16-ти нагороджених авторок до 16-го конкурсу. Першу нагороду отримала мгр Ірина Винницька-Пеленська, що проживає в Детройті, і була несприятна. Тож мгр Барагура представила другу нагороджену авторку, Ольгу Кузьмович, визначну журналістку і виховницю в Пласті з високим становищем в цій молодічній організації, а з черги авторку відзначеного твору на Конкурсі Анну з Головинських Максимович, відому в нашому суспільстві як поетку Подольську. З черги Ольга Кузьмович прочитала свою новелу „Іменина пані Ірси“ з проблемою дозрівання нашої молоді, не раз у невідповідній атмосфері підробленості й фальшу. Пуянтя новелі це смерть бабусі під час іменин; обірваний зв'язок з рідним коренем спрямовує вичуку на круті шляхи загальноамериканської „прогалія між поколіннями“.

Наступною точкою програми — було фортепіанове сольо відомої вже, хоча й зовсім молоді, піаністки Лариси Крупи, князівна 4 балю української преси у Філадельфії, що з високою майстерністю і глибоким відчуттям виконала першу рапсодію, Опус 8 М. Лисенка і Шопенове Скерцо ч. 3, опус 39. Лариса Крупа ще й дала студію музику в музичній школі в Балтиморі.

Наступна точка, це читання поезитичних творів Подольської у виконанні молодих рецитаторок: Арета Сіра, королівна балю української преси на 1977 рік, прочитала вірш „Розсвіта самотніх лютевих“, Христиня Ракоча, князівна цього самого балю, вірш „Надія Світлична“, а Тетяна Гусар, також князівна балю 1977 р., вірш „Виноградова осін“. Молоді кравлі — студентки коледжів виявили у своїм виконанні розуміння і відчуття матеріалу та доклали старань надати мистецьких рис своєму виконанню. П.Л. Чайківська дала відповідні пояснення про значення „балів преси“ в Філадельфії, що виявляють щораз то нові таланти серед молодих adeptок науки і мистецтва.

Дальшою точкою було читання поезитичних творів Подольської у виконанні молодих рецитаторок: Арета Сіра, королівна балю української преси на 1977 рік, прочитала вірш „Розсвіта самотніх лютевих“, Христиня Ракоча, князівна цього самого балю, вірш „Надія Світлична“, а Тетяна Гусар, також князівна балю 1977 р., вірш „Виноградова осін“. Молоді кравлі — студентки коледжів виявили у своїм виконанні розуміння і відчуття матеріалу та доклали старань надати мистецьких рис своєму виконанню. П.Л. Чайківська дала відповідні пояснення про значення „балів преси“ в Філадельфії, що виявляють щораз то нові таланти серед молодих adeptок науки і мистецтва.

Закриваючи мистецьку частину літературного вечора, Марія Татарська, голова 43-го Відділу СУА у Філадельфії, подякувала всім учасникам та усім тим, що причинилися до переведення вечора, після чого відбувся виграш картин українських мистців — Стефанії Бернадия, Т. Венгрияновича і К. Кричевської. Вечір закінчився гутіркою за часом.

Імпреза була успішна і притягла, не дивлячись на снігову бурю, багато культурної публіки, навіть здалека, як напр. група панів з Баунд Бруку на чолі з П. О. Селениною, головою Об'єднання Українських Православних Сестричів. Можна зробити висновок, що літературні зацікавлення громади треба плекати й надалі.

Н.І. Паузіак

Ювілейний рік „Українського Історика“ (1963-1978)

Звернення до Українського Громадянства і Установ

У 1978 році відзначуємо 15-ліття появи „Українського Історика“ — єдиного українського історичного журналу поза межами України.

У 1963 році за ініціативою проф. Любомира Винара, група українських істориків започаткувала видання „Українського Історика“, який в короткому часі став офіційним виданням Українського Історичного Товариства. На тому місці з відчутністю відзначуємо перших будівничих і членів Редакційної Колегії історичного журналу: професора Олександра Оглобіна, б.л.п. проф. Наталію Полонську-Василенко, б.л.п. проф. Ярослава Пастернака, д-ра Марка Антоновича, б.л.п. проф. Василя Дубровського, проф. Богдана Винара, д-ра Олександра Домбровського, б.л.п. проф. Михайла Ждана, проф. Гіора Камешицького і д-ра Романа Клименевича. Завдяки їхній жертвенній і самовідданій праці перший український історичний журнал поза межами України став дійсністю. Згодом до Редакційної Колегії кооптовано о. проф. Олександра Барана, проф. Теодора Мадикова, проф. Тараса Гунчака, проф. Василя Омельченка, проф. Олега Геруса і проф. Юрія Бойка.

Видавці журналу брали до уваги вимоги і стан української науки на Рідних Землях і у вільних країнах. В Україні неможливі свободний розвиток української історичної науки через політичну партійну лінію, що її мусить додержуватися у своїх працях українські совєтські історики. У вільному світі дуже часто американські і європейські історики тенденційно висвітлюють український історичний процес в дусі російської схеми історії Східної Європи.

Головним завданням „Українського Історика“ було і є пильнувати та боронити інтереси непофальшованої української історичної науки та її країні традиції. Ми старасмося виправити тенденції і фальшиві інтерпретації історії України в історичних працях, які публікуються в СРСР і у інших країнах. У першому числі нашого журналу ми висловили побажання, щоб „Український Історик“ став „правдивим дзеркалом нашої історичної науки“.

З перспективи часу можемо ствердити, що журнал повністю виправдав своє існування і став загальновідомим науковим виданням серед українських і неукраїнських науковців. „Український Історик“ має основне значення у дальшому розвитку української історичної науки.

У нашому ювілейному році хочемо належно розбудувати Видавничий Фонд УІ. Тому просимо українське громадянство і установи ставати меценатами журналу. Також бажасмо придбати нових передплатників „Українського Історика“ і тим самим забезпечити його дальшу появу і розбудову. Любітелі української історії можуть стати членами-прихильниками УІТ. Видання єдиного українського історичного журналу — це справа цілої української громади в діаспорі. Розвиток української історичної науки має величезне значення для нашої національної справи. Тому віримо, що громадянство і українські установи з нагоди цього 15-ліття належно відгукнуться на наше звернення і стануть правдивими будівничими української історичної науки і допоможуть нам в розбудові „Українського Історика“.

Управа Українського Історичного Товариства
Редакційна Колегія
„Українського Історика“

Річні збори Деканату УПЦ стейтів Нової Англії

Річні Збори та Великопосна Місія нашого Деканату відбулися у Неділю Православ'я, 19-го березня і в понеділок, 20-го березня ц.р. при парафії Пресвятої Богородиці, у Нью-Бритен, Коннектикат. Прибули до Нью-Бритен всі діючі священники Деканату Нової Англії.

В 5:00 год. по пол. почалася Велика Вечірка, яку служили: декан протопр. о. В. Коваленко, митр. прот. о. М. Чернявський, прот. о. М. Пахолок, прот. о. М. Горшко (настятель парафії), о. А. Джейкобс і о. Д. Мамчур.

Проповіді виголошено двома мовами: протопр. о. В. Коваленко українською, а прот. о. М. Пахолок англійською мовами. Обидва проповідники закликали батьків щоб вони посилали своїх синів на теологічні студії до Семінарії св. Софії. Усіх вірних закликали до щедрих пожертв на удержання Семінарії.

Після відправи Вечірні відбулася вечеря, яку влаштувало парафіяльне Сестрицтво. Після вечері дуковенство склало подяку Сестрицтву за хорошу гостину. Також була висловлена, особливо зокрема

щира похвала В. Романішинові за чудовий спів хору, яким він проводить. По вечері відбулися Збори Деканату. Збори відкрив і проводив ними декан о. В. Коваленко.

Протокол з минулорічних Зборів прийнято без змін.

Фінансовий звіт зробив скарбник о. А. Джейкобс. Після фінансового звіту рішено, що й далі в день національних Роківин — 22 січня, будемо робити збірник на цілі УНРади — наш державний центр.

Доповідь про загальну працю Деканату, виголошено о. декан В. Коваленко. Між іншим, у своєму слові, о. декан зазначив про дуже важку працю священника у теперішній час. Пропаганда проти релігії відбувається на кожному кроці. Слабодухи попадають у сумні і зникають із парафіяльного життя.

Із повідомлення кожного священника стало відомо, що в кожній парафії відбулося урочисте Богослуження в день 22-го січня і переведені збірники тапірлі на Державний Центр — УНРаду. Відслужений був

(Закінчення на стр. 4-й)

ЗВІДОМЛЕННЯ ОРГАНІЗАЦІЙНОГО ВІДДІЛУ УНСОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ КВІТЕНЬ 1978 Р.

П. Округа Ч. (осіб)	Кількість Відділів	Придбано у квітні	Разом у 1978 на суму	АДД
Округи ПЕНСИЛВАНІЇ				
Філадельфія	39	34	110	\$ 264,000 13
Піттсбург	18	14	45	75,000 4
Шамокін	20	10	21	45,000 1
Алентаун	11	8	12	15,500 —
Скрентон	9	—	4	8,000 —
Вількс Бери	9	8	10	9,500 —
Разом:	106	74	202	\$ 417,000 18
Округи МЕРІЛЕНДУ				
Балтімор	9	5	26	\$ 78,000 1
Округи НЬЮ ЙОРКУ				
Нью-Йорк	34	29	100	\$ 233,500 12
Сиракузи-Ютика	13	22	42	66,000 2
Рочестер	10	9	21	31,000 —
Трой	7	3	21	41,000 3
Біффало	9	17	34	114,000 16
Разом:	73	80	218	\$ 485,500 33
Округи НЬЮ ДЖЕРЗІ				
Ньюарк	22	21	46	\$ 95,500 7
Джерзі Сіті	11	16	35	70,000 5
Перт Амбой	12	14	30	120,500 7
Пассейк	7	2	7	12,500 1
Разом:	52	53	118	\$ 298,500 20
Округи ІЛЛІНОЙ, МІЧІГЕН І ОГАЙО				
Чикаго	34	34	102	\$ 295,500 27
Детройт, Міч	20	29	69	235,500 18
Клівленд, Огайо	20	17	46	161,000 16
Янгстаун, Огайо	9	5	16	37,000 —
Разом:	83	85	233	\$ 729,000 61
Округи НОВОЇ АНГЛІЇ				
Нью-Гейвен, Конн.	19	24	47	\$ 83,000 6
Бостон, Масс.	6	5	21	29,500 —
Вунсакет, Р. А.	6	4	6	16,000 2
Разом:	31	33	74	\$ 128,500 8
Округи ЗАХІДНІХ СТЕЙТІВ АМЕРИКИ				
Центральна	6	1	5	\$ 7,500 —
Міннеаполіс, Мінн.	7	1	5	16,500 2
Ст. Луїс, Мо.	6	—	2	15,000 —
Разом:	19	2	12	\$ 39,000 2
Необ'єднані Відділи в Америці				
	20	5	17	\$ 35,000 3
Округи КАНАДИ				
Торонто, Онт.	25	10	31	\$ 91,000 11
Монреаль, Квеб.	10	21	44	83,500 8
Ніагара, Онт.	9	2	17	56,500 8
Захід Канади	18	6	53	185,000 16
Разом:	62	39	145	\$ 416,000 43
		376	1,045	\$ 2,626,500

НАЙКРАЩІ ОРГАНІЗАТОРИ УНСОЮЗУ,
ЯКІ ПО КІНЕЦЬ КВІТНЯ 1978 Р.
ПРИСІДНАЛИ 10 АБО БІЛЬШЕ НОВИХ ЧЛЕНІВ

П. Ч. Організатор	Віда. Ч.	Здобув. чл.
1 Б. Корчинський	421	48
2 Р. Татарський	94	36
3 В. Шарван	127	26
4 І. Олешинський	153	22
5 В. Палідвор	204	19
6 Олена Олек	22	15
7 Т. Сливинський	59	15
8 П. Лішак	230	12
9 Р. Припхан	399	12
10 М. Хоманчук	5	11
11 В. Осадчук	172	11
12 Я. Билень	17	10
13 І. Пиндус	39	10
14 М. Сорока	136	10
15 О. Твардовський	214	10
16 Марія Дейчаківська	233	10
17 В. Варшона	266	10
18 Д. Галонжжа	307	10
19 Я. Ярема	372	10

НАЙКРАЩІ ВІДДІЛИ УНСОЮЗУ,
ЯКІ ПО КІНЕЦЬ КВІТНЯ 1978 Р.
ПРИСІДНАЛИ 10 АБО БІЛЬШЕ ЧЛЕНІВ

П. Ч. Ч. Відд.	Місцевість	Присиднав. чл.
1 421	Ріджайна, Саск.	48
2 94	Гамтрамк, Мін.	42
3 153	Філадельфія, Па.	30
4 127	Біффало, Н. Й.	29
5 204	Нью-Йорк, Н. Й.	21
6 59	Бріджпорт, Конн.	20
7 216	Філадельфія, Па.	17
8 22	Чикаго, Ілл.	15
9 266	Амстердам, Н. Й.	14
10 434	Монреаль, Квебек	14
11 230	Янгстаун, Огайо	12
12 399	Чикаго, Ілл.	12
13 5	Асторія, Н. Й.	11
14 221	Чикаго, Ілл.	11
15 307	Бостон, Масс.	11
16 375	Філадельфія, Па.	11
17 17	Чикаго, Ілл.	10
18 39	Сиракузи, Н. Й.	10
19 136	Палатаян, Ілл.	10
20 214	Ньюарк, Н. Дж.	10
21 233	Лорейн, Огайо	10
22 372	Плейнфилд, Н. Дж.	10

ЗДОБУТКИ ОРГАНІЗАТОРІВ УНСОЮЗУ ПО ОКРУГАХ
У КВІТНІ 1978 РОКУ

Ч. Організатор	Придбав у квітні	Сума забезп.	В тому АДД	Разом ТР у 1978
Округа АЛЛЕНТАВН				
47 Анна Гарас	1	\$ 1,000	3	3
48 С. Івасечко	5	\$ 5,000	5	5
137 М. Колодуб	2	4,000	4	4
Разом:	8	\$ 10,000		
Округа БАЛТІМОР				
15 О. Зинюк	2	\$ 2,000	1 ТР	6
34 Л. Блонарович	2	4,000	1 ТР	2
290 М. Хома	1	1,000	2	2
Разом:	5	\$ 7,000	2 ТР	

Округа БОСТОН				
238 Анна Ремік	1	\$ 1,000	3	3
307 Анна Чолик	1	1,000	11	11
374 В. Гетманський	3	4,000	4	4
Разом:	5	\$ 6,000	1 ТР	
Округа БОФФАЛО				
127 В. Шарван	16	\$ 61,000	11 АДД 2 ТР	29
360 І. Гаврилюк	1	1,000	5	5
Разом:	17	\$ 62,000	11 АДД 2 ТР	
Округа ЧІКАГО				
17 Я. Билень	4	\$ 8,000	1 АДД	10
22 Олена Олек	1	5,000	1 АДД	15
35 Б. Вовчик	2	7,000	1 АДД	4
103 А. Дорошенко	3	3,000	3	3
106 В. Нічай	1	1,000	2	2
107 В. Кушнір	2	2,000	2	2
114 І. Сірик	2	7,000	2	2
136 М. Сорока	3	3,000	1 ТР	2
157 В. Матичак	1	2,000	3	3
176 М. Остап	1	1,000	1	1
220 Е. Блідний	1	1,000	2	2
221 Марія Шпікула	6	14,000	2 АДД	11
243 В. Турчиновський	1	5,000	1	1
301 П. Врублівський	2	7,000	1 АДД	2
379 М. Семків	1	500	4	4
399 Р. Припхан	3	3,000	12	12
Разом:	34	\$ 69,500	6 АДД 1 ТР	
Округа КЛІВЛЕНД				
50 Дора Трипняк	1	\$ 1,000	2	2
180 Генерова Жеребняк	3	15,000	2 АДД 1 ТР	10
233 Марія Дейчаківська	4	26,000	1 АДД	8
240 М. Кігичак	2	10,000	2 АДД	6
295 С. Мотрович	3	7,000	1 АДД	5
336 Г. Кисіль	2	1,500	2	2
346 Я. Фішер	2	10,000	2 АДД	2
Разом:	17	\$ 70,500	8 АДД 1 ТР	
Округа ДЕТРОЙТ				
20 Тамара Куропась	1	\$ 1,000	3	3
82 Уляна Марушак	2	1 АДД	7	7
94 Р. Татарський	17	65,000	8 АДД	42
В. Бойд-Борисевич	3	3,000	4	4
174 А. Слюсарчук	5	21,000	2 АДД 1 ТР	8
303 В. Лещук	1	500	3	3
Разом:	29	\$ 100,500	11 АДД 1 ТР	
Округа ДЖЕРЗІ СІТІ				
25 Марія Лисогір	1	\$ 1,000	3	3
170 Я. Зубрицький	1	1,000	6	6
171 Стела Расн	6	17,500	1 АДД	6
213 В. Козак	4	5,000	4	4
270 С. Островський	2	3,000	4	4
287 Данута Янінська	1	500	1 АДД	4
Ірена Фуга	1	5,000	1 АДД	4
Разом:	16	\$ 33,000	2 АДД	
Округа МІННЕАПОЛІС				
385 Я. Карпак	1	\$ 500	5	5
Округа МОНТРЕАЛЬ				
434 М. Дідух	7	ІТР	14	14
Олександра	2	6,000	7	7
Дольницька	3	7,000	1 АДД 2 ТР	7
448 Ольга Плешкевич	2	6,000	1 АДД	7
465 Текля Мороз	2	6,000	1 АДД	6
471 М. Андрухів	1	1,000	1 ТР	6
475 П. Кірик	2	6,000	1 АДД	3
492 Марія Юзик	4	7,000	4	4
Разом:	21	\$ 40,000	3 АДД 4 ТР	
Округа НЬЮАРК				
37 Ольга Осередчук	3	\$ 16,000	1 АДД	8
76 Юлія Демчук	2	5,500	1 АДД	2
133 Я. Леськів	1	1,000	4	4
172 В. Осадчук	2	4,000	14	14
214 О. Твардовський	8	24,000	4 АДД	10
306 Анна Зулько	2	2,000	2	2
371 Ю. Баранюк	2	2,000	5	5
490 С. Чорномаз	1	1,000	2	2
Разом:	\$ 55 21	\$ 55,500	6 АДД	
Округа НЬЮ ГЕЙВЕН				
23 І. Бінковський	1	\$ 2,000	1	1
54 В. Добчанський	1	1,000	1	1
59 Т. Сливинський	10	20,500	2 АДД	20
Д. Стець	4	15,000	2 АДД	2
387 М. Тимків	7	15,000	2 АДД 2 ТР	8
Ірена Олійник	1	1,000	8	8
Разом:	24	\$ 54,500	6 АДД 2 ТР	
Округа Нью-Йорк				
5 М. Хоманчук	4	\$ 5,000	11	11
8 Марія Кульчицька	2	4,000	8	8
16 М. Москаль	1	5,000	1 АДД	3
130 Ю. Юрків	3	2,500	3	3
158 Емілія Саноцька	1	1,000	2	2
200 І. Пригода	2	4,000	7	7
204 В. Палідвор	5	45,000	1 АДД	21
293 А. Данилюк	2	2,000	1	1
435 С. Курляк	1	1,000	1	1
450 Евстахія Мілянчик	2	2,000	3	3
489 М. Шпитко	6	6,000	6 ТР	8
Разом:	29	\$ 77,500	2 АДД 6 ТР	
Округа НІАГАРА (Канада)				
412 Емілія Смал	1	\$ 1,000	1 ТР	2
468 П. Самець	1	5,000	1	1
Разом:	2	\$ 6,000	1 ТР	
Округа ПАССЕЙК				
42 І. Хомко	1	\$ 1,000	2	2
182 Г. Клименко	1	5,000	1 АДД	1
Разом:	2	\$ 6,000	1 АДД	
Округа ПЕРТ АМБОЙ				
168 І. Бабін	2	\$ 10,000	3	3
349 М. Захарко	3	7,000	1 АДД	5
353 Дарія Оршківська	2	15,000	1 АДД	8
В. Оршківський	2	6,000	1 АДД	8
372 Я. Ярема	5	34,500	10	10
Разом:	14	\$ 72,500	3 АДД	
Округа ФІЛАДЕЛЬФІЯ				
83 А. Кушнір	1	\$ 1,000	3	3
153 І. Скіра	1	3,000	1	1
М. Прасіцький	2	3,500	2	2
І. Олешинський	6	17,000	2 АДД	30
163 Т. Дула	2	2,000	9	9

Український Фестиваль у Сан-Дієго

Уже четвертий рік українська громада Сан-Дієго влаштує у плані пропаганди національної культури весняний фестиваль. Цього року фестиваль відбувся 27-го і 28-го травня. Перший день, 27 травня, в просторій залі Балбоа Парку була спорядкована мистецька виставка-базар Дарії Чайковської з Лос-Анджелесу. Виставка притягла увагу людей вмілою відмінністю різноманітної кількості експонатів: мистецькі вишивки, килимдарство, різьба, образи на полотні й емалі, писанки, настільні прибори та інше.

Також Микола Костирко зі Сан-Франциско впорядкував виставку культурних речей: різних видань з української та патефонних платівок. Ці виставки оглянуло понад п'ятсот людей, які набували окремі речі для себе.

Після традиційної української вечери дав концерт ансамбль „Черемош” під керівництвом Мирослава Куць. У складі ансамблю Климковича, Андрія Китастого Романа й Юрія Рітчики в супроводі бандур виконали кілька жартівливих пісень.

„Черемош” постав 1959 року з танцювальної групи, що складалася з учнівської молоді, хлопців і дівчат, третього покоління. Ансамбль сьогодні має 350 постійних учнів, по суті це велика хореографічна школа, що її створив і нею керує Мирослав Куць.

Маєстро Куць має високу музичну освіту й фаховий хореографічний вишкіл, зокрема в ділянці українських народних танців. Народився Куць і здобув музичну освіту в Кана

В неділю, 18-го червня 1978 року

КОНЦЕРТ Учнів-Студентів

Проф. 301 МАРКОВИЧ

в залі Українського Спортивного Клубу
„ТРИЗУБ“, 4932 N. Broad St., Philadelphia, Pa.

В програмі: Моцарт, Чайковський, Шуман, Шуберт, Гріг,
Шопен, Лішт, Дубляський, Беркович, Безкоровай-
ний, Надененко, Косенко, Барвінський, Ревуцький,
Лисенко.

Участь беруть: Іван Шперналь, Андрій Романовський,
Юлія Батичка, Зіна Кайтоська, Євген і Мирон
Солтис, Андрій, Марія, Іван, Григорій Лужецькі,
Ярослав і Марія Смолий, Богдан і Роман Бачари, Лана
і Наталія Дмитришин, Лілія Батичка, Андрій Кар-
бінчик, Діана і Роман Ткач, Христина Романовська,
Роман Дулан, Люба Пришляк, Галина Небесна,
Світлана і Христина Кайтки, Ольга Василів, Рената
Ярмонович, Лавра Райборіч — студентка Temple
University, College Music.

Початок о год. 5-й по пол. Вступ вільний.

ВИСТАВКА

**16-30 червня 1978 року
(МОЛОДІ МИСТЦІ ПРИ
УКРАЇНСЬКОМУ МУЗЕЮ)**

У Виставці беруть участь:

Гіларій Зарицький, Марійка Шуст,
Христина Янчишин, Оксана Цегельська,
Ірена Волосянська.

Передпоказ — п'ятниця 16-го червня, год. 7:30-9:30 веч.

ВІДКРИТТЯ — неділя, 18-го червня, год. 1-ша по пол.

Галерія ОМУА, 136 Друга Авеню, Нью Йорк
(4-й поверх)

Виставка буде відкрита в будні — 6-8 веч.,
субота і неділя — 1-8 веч.

**Українська Католицька Церква
св. Володимира
в Українському Селі
в Глен Спей, Н. Й.**

запрошує все Українське Громадянство на
свій величавий

ХРАМОВИЙ ПРАЗНИК

СВ. ВОЛОДИМИРА
в неділю, 23-го липня 1978 року

Храмовий Празник з величавою присутністю
Владика Кир Василія, єпископа Стамбулу, який
відправить в 11-й годині ранку
АРХІЄРЕЙСЬКУ СЛУЖБУ БОЖУ.

По церковних відправах

ВЕЛИКИЙ ПІКНІК (ПРАЗНИК)

на Оселі Українського Робітничого
Союзу „Верховина“.

Смачний буфет, віграші та численні несподіванки.

Рівнож в часі пазника буде

МИСТЕЦЬКА ОБРАЗОТВОРЧА ВИСТАВКА,
яку очолить наш відомий мистець Рем Багадін.
Запрошуємо всіх на це наше величаве свято.

ЦЕРКОВНИЙ КОМІТЕТ

з нагоди закінчення шкільного року

в четвер, дня 15-го червня 1978 року, о год. 7-й веч.

відбудеться

КОНЦЕРТ-ПОПИС Школи Кобзарського Мистецтва в Нью Йорку

у великій залі УНДому, 140 Друга Авеню в Нью Йорку

До участі запрошуємо все Українське Громадянство.

Після Концерту — ПЕРЕКУСКА

Вступ за добровільними датками.

УПРАВА ШКОЛИ

ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКИЙ КЛУБ в НЬЮ ЙОРКУ

136 Друга Авеню, II поверх

(Дім Українського Визвольного Фронту)

П'ятниця, 16-го червня 1978 року

Останній вечір цюгорічного літнього сезону!

КРАЄЗНАВЧА ПРОГУЛЬКА

під проводом ДЕМ'ЯНА ЛІЩИНСЬКОГО

до ЛОНДОНУ, АМСТЕРДАМУ, БРУЖ, ГЕНТ і ПАРИЖА... у прозірках.

Від'їзд з ЛМКЮбу о годині 7:30 вечером — поворот цього ж вечора, дві години пізніше.

Українська Вільна Академія Наук у США
Українська Бібліотека ім. С. Петлюри в Парижі
Продовжується передплата на книжку

„СИМОН ПЕТЛЮРА.

СТАТТІ, ЛИСТИ, ДОКУМЕНТИ“, т. II.

Книжка, що матиме понад 600 сторінок і буде ілюстрована, вийде з друку на початку
1979 року — в рік відзначення сторіччя з дня народження С. Петлюри. Понад 50 власно-
ручних листів С. Петлюри друкується вперше.

Ціна в передплаті 18 дол. У продажу книжка буде коштувати 22 дол.

Шліть передплату на адресу:

THE UKRAINIAN ACADEMY OF ARTS AND SCIENCES IN THE U.S.A.
206 West 100th Street
New York, N.Y. 10025

Проф. д-р Богдан Лончина...

(Закінчення зі стор. 3-й)

фінансовий референт. Член Управи: м-р Воло-
димир Варан, Зенов Ва-
силькевич, Андрій Влойд,
інж. Роман Ковч, Іван Ло-
тоцький, Василь Паліж,
Мирослав Прийма, м-р Во-
лодимир Соля і інж. Теофіл
Швайку. Контрольова ко-
місія: Ярослав Кривий,
інж. Василь Колодичин і д-р
Микола Климшин.

В дискусії брали сло-
во ціла низка присутніх.
Михайло Витатковський
запропонував, щоб члени
новообраної Управи наві-
зали тісніший контакт з
міжрайонськими колами, щоб
членство Відділу збільши-
ти з теперішніх 210 на
1,000. Степан Юрків радив
створити для цієї цілі при
Управі Організаційну ре-
ферентуру. Інж. Роман
Ковч звернув увагу на ва-
жливість журналу „Патрі-
ярхат“ і вже на місці при-
мав передплату на нього.

Фаліха, Кульчицька від-
зала на статтю д-ра Богда-
на Цимбалістого, яка своїм
дуже важливим змістом за-
слуговує на поширення й
між міжрайонськими колами.

Председник зборів інж.
Василь Колодичин у за-
ключному слові виявив
повне вдволення із пере-
бігу нарад. Звернув увагу
на значно більше число
присутніх від минулоріч-
них зборів, а головне, що
між учасниками була одна
третина жіноцтва. Це вка-
зує, що патріархальні ідеї
спиряться і закріплюються
серед нашої громади, тим
же вірить, що Управа змо-
же розвинути в біжучій
каденції ще живішу діяль-
ність. Побажав їй успіху,
а прийнимий склад подяку
за участь та діловий підхід
до справ.

В. П.

**КООРДИНАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ УКРАЇНСЬКИХ
І УКРАЇНСЬКО-АМЕРИКАНСЬКИХ
КОМБАТАНСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ
в НЬЮ ЙОРКУ**

повідомляє, що в

ДЕНЬ ЗЕЛЕНИХ СВЯТ

дня 18-го червня 1978 року
на Могилі-Пам'ятнику
на Оселі УРСОЮзу „Верховина“
в Глен Спей, Н. Й.

вшанується

ПАМ'ЯТЬ ПОЛЯГЛИХ ВОЯКІВ-УКРАЇНЦІВ

такими врочистостями:

Год. 10-та ранку — ТОРЖЕСТВЕННІ СЛУЖБИ БОЖІ.
Год. 12-та дня — ПАНАХИДА на могили, зложення вінків,
святоточні промови та дефіляда комбатанських і мо-
лодіжних організацій.
Год. 1-ша по пол. — СПІЛЬНИЙ ОБІД.
Год. 4-та по пол. — КОНЦЕРТ „МОЛОДОЇ ДУМКИ“.
АВТОБУС до Глен Спей від'їде в неділю, 18-го червня,
о год. 7:45 ранку з-під УНДому в Нью Йорку. Квитки у ціні
\$10.00 можна набути: АРКА, 48 Схід 7-ма вул., Нью Йорк.
Тел.(212) GR 3-3550.

**Крайова Пластова Старшина
Діловод Новацького Вишколу
ПОВІДОМЛЯЄ, ЩО**

ВИШКІЛ НОВАЦЬКИХ ВИХОВНИКІВ

відбудеться

на Пластовій Оселі „Вовча Тропа“
в Іст Четгем, Н. Й.

від 22 липня до 4 серпня 1978 року

ПЕРЕДУМОВИ УЧАСТІ:

- Закінчених 16 років життя до 1-го червня 1978 р. та 2-гу
пробу в УПУ.
- Карті зголошення можна одержати від коштових.
- Чеки (оплата \$100.00), виставляти на PLAST, Inc. та ви-
сылати разом з картками зголошення до 23-го червня 1978
року на адресу: OKA HRYCAK, 29 Concord Avenue,
Cambridge, Mass. 02138.

ВОТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ
УНСОЮзу!

ФІЛЬМ „ГОЛОКОСТ“...

(Закінчення зі ст. 1-ої)

відними політичними дія-
чами, канадською пресою і
з українським громадянст-
вом. В дальшому плануєть-
ся зустріти із американсь-
кими робітничими органі-
заціями, пресою і з укра-
їнським громадянством в
ЗСА.

З днем 1-го червня Бюро
СКВУ в Нью Йорку переї-
шло до Дому УККА-США і
приміщується на 1-му по-
версі. Новий телефон СК-
ВУ є: 983 — 3533. На пер-
шому поверсі є теж бюро
Шкільної Ради УККА і йо-
го телефон: 477 — 1200.

Зваживши, що канцелярія
УККА є на третьому повер-
сі, а Український Музей на
4-му і 5-му поверхах, то
новонабутий дім є всещіль-
но використаний українсь-
кими центральними органі-
заціями.

На тому ж засіданні фін-
ансовий звіт за час від-
сіння до травня 1978 р. по-
дала пані У. Дячук, а про
збірку на Фонд СКВУ рефе-
рував проф. д-р Б. Гнатюк.
Про Третій Конгрес СК-
ВУ і участь в його про-
грамі українських моло-
дечих організацій реферу-
вали — І. Білінський і п. Сла-
ва Рубель. Інформації із
участі в конвенції Цент-
ральних Організацій — по-
дали: про 3'їзд Братства
Вояків І-ї Української Ди-
візії — І. Лисогір, про Кон-
венцію США — І. Олексин,
про Конвенцію УНСОЮзу
— І. Олексин і Слава Ру-
бель.

**Наради Крайової Ради
УККА**

В пополудневих годинах
того ж дня відбулися нара-
ди, вже вдруге в цьому році,
Крайової Ради УККА. Ни-
ми проводив Іван Олексин.
Фреквенція членів була ма-
ла, тому прийнято внесок
Романа Данилюка зверну-
ти до організації, щоб
воно відкликали своїх пред-
ставників з Крайової Ради.

Над проблемами обох
доповідей виявилась ши-
рока дискусія.

Крайова Рада присвяти-
ла теж багато уваги проб-
лемам „Голокосту“, які бу-
ли широко з'ясовані Пре-
зидією Екзекутиви.

Пані Марія Душник поін-
формувала, що в середу, 14-
го червня, відбудеться в
Українському Інституті
Америки вечір, присвяче-
ний вшануванню держав-
них прапорів — американ-
ського і українського.

По вичерпанні програми
о годині 6-й закінчено на-
ради.

УКРАЇНСЬКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДІТЕЙ.

**КОМІТЕТ ОБ'ЄДНАНИХ УКРАЇНСЬКО-
АМЕРИКАНСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ
ВІДДІЛ УККА в НЬЮ ЙОРКУ**

повідомляє Членів Управи, Контрольної Комісії,
Товариського Суду і Представників
складових Організацій, що

ПЛЕНАРНЕ ЗАСІДАННЯ Об'єднаного Комітету

відбудеться

в середу, 21 червня 1978 р., о год. 7-й веч.
в Українському Народному Домі, кім. ч. 22
140 Друга Авеню в Нью Йорку, Н. Й.

Широ будемо вітати зацікавлених Громадян
на нашому засіданні.

УПРАВА

У Філадельфії відзначено...

(Закінчення зі ст. 1-ої)

взагалі від образотворчих
мистців, проф. д-р Петро
Стерчо, як голова Філя-
дельфійського Відділу УК-
КА та інж. Роман Коваль-
чук — від родини Ювіля-
та, яка приїхала на ту зу-
стріч з різних кінців Амери-
ки. Між письмовими при-
вітами був лист від Влади-
ки Василя Лостена, від д-ра
Матвія Стахова, що напи-
сав був той привіт за день
перед своєю несподіваною
смертю. — від Дирекції
„Червоної Калини“ від д-ра
Ю. Куляса Чікаго й чис-
ленних установ та органі-
зацій. Листа з привітом
прислали також сенатор із
стейту Пенсильванії Швей-
кер і мейор міста Філяде-
лфії Рінцо. Ювілей д-р
Володимир Галан із звору-
шенням дякував за вша-
нування його та поділив-
ся із зібраними кількома
своїми короткими спомина-
ми з часу своєї діяльно-
сті, як ескзективний дирек-
тор, потім президент Укра-
їнської Школи. Ювілейну
Зустріч закінчила мистець-
ка програма, в якій висту-
пили: банануристи інж. Пе-
тро Гурський, Іван Праско-
Сергій Ковальчук та во-
кальний дует сестер Мару-
шин і Орисі Штинь-Гей-
ки. Привітних було понад
200 осіб.

В пам'яті Дорогої Приятельки

бл. п. ОРИСІ БОВАНКО
складаю 25 доларів
на харитативні цілі через Пластовий Курінь „Верховинки“.
Нина САМОКІШ

З приводу невідшукованої втрати нашої Приятельки

**бл. п.
КАТРИ ГОРОБІЙОВСЬКОЇ**
переслало вислови нашого щирої співчуття
мужеві Покійної — Юрієві та двом Доням із Родинами.
Рівночасно переслало 50.00 доларів на український
сиротинець у Prudentopolis, Стейт Парана, Бразилія.
Ірена та д-р Любомир БОРОДАЙКО з Ріднею

Пришла вістка з України, зі Львова,
що дня 7-го червня ц. р. відійшла у Вічність,
на 85-му році життя,
наша Найдорожча
МАТИ, ТЕЩА І СВАХА

**бл. п.
ФЕВРОНІЯ ЩУР**
уроджена ЗМИЙ

Просимо Знайомих про ласкаві молитви за спокій її душі.
Син ОРЕСТ з дружиною ЛЕСЕЮ
ЕВГЕНІЯ ХРАПЛИВА, сваха

Ділимося сумною вісткою з Рідними та Знайомими,
що дня 19-го травня 1978 року,
відійшов у Вічність, на 94-му році життя, у Польщі

**бл. п.
ПРОКІП ШЕРЕМЕТА**

бувший директор народної школи в Турції над Стрим.
В глибокому смутку:
син ОРЕСТ з дружиною ЛЮБОЮ
і синами: д-р АДРІАНОМ
і МАРКОМ
невістка — ВІРА зі синами: АНДРІЄМ
і д-р РОМАНОМ і їхніми
Дружинами
і внуком МИХАЙЛОМ

В ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТІ
нашого Дорогого і Невідшукованого
МУЖА, ТАТА І ДІДУНІЯ

**бл. п.
ВАСИЛЯ КУЗЬМИ**
буде відправлена
ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА
і ПАНАХИДА

у вівторок, 20 червня 1978 р., о год. 9 ранку
в церкві Чесного Хреста в Асторії, Н. Й.
Про молитви за спокій душі Покійного просять
дружина — НАДІЯ з Дітьми та Внуками

Українське Лікарське Товариство Північної Америки
Відділ Ілліной

ділиться сумною вісткою, що 10-го червня 1978 року,
на 59-му році життя, нагло і несподівано відійшов у Вічність

бл. п.

Д-р РОМАН ФІЛЬВАРКІВ

член Товариства, наш Друг і Приятель.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Опечалений Дружині, Сестрі й Родині висловлюємо наше найглибше співчуття.
Хай американська земля заступиться Йому рідну.

Управа УЛТПА — Відділ Ілліной

